

گزارش جلسه کارشناسی دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان کرمانشاه

شماره جلسه:	تاریخ جلسه:	ساعت شروع:	ساعت خاتمه:	محل جلسه:
۹۹	۱۴۰۳/۰۸/۰۱	۰۹:۳۰	۱۱:۰۰	سالن جلسات اتاق بازرگانی کرمانشاه

دستور جلسه :

- بررسی مسائل و مشکلات حوزه مشاغل سخت و زیان آور

نود و نهمین جلسه کارشناسی دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی رأس ساعت ۹:۳۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۰۱ در محل سالن جلسات اتاق بازرگانی کرمانشاه با حضور افراد ذیل برگزار گردید.

جناب آقای مهندس کاکایی مدیرکل محترم اداره کل تأمین اجتماعی استان

جناب آقای مهندس سلیمانی کارشناس ارشد محترم اداره کل تأمین اجتماعی استان

جناب آقای مهندس جوهری کارشناس ارشد اداره تعاون، کار و امور اجتماعی

جناب آقای مهندس اسفندیاری کارشناس ارشد محترم اداره کل تأمین اجتماعی استان

جناب آقای مهندس احسانی مشاور محترم امور تأمین اجتماعی اتاق بازرگانی

سرکار خانم مهندس تخت توانی نماینده محترم اداره کل تأمین اجتماعی

جناب آقای مهندس مرزی دبیر محترم خانه صنعت و معدن

جناب آقای دکتر رضایی مشاور محترم دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی

جلسه با تلاوت آیاتی از قرآن مجید آغاز شد.

در ابتدای این جلسه که با محوریت مشکلات مشاغل سخت و زیان آور شروع شد دکتر رضایی مشاور دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی بیان داشتند که: این جلسه جهت پیگیری موضوعات مطرح شده در نود و هفتمین جلسه کارشناسی شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی استان در تاریخ ۲۴ مهرماه تشکیل شده است. در جلسه مذکور مسائل و مشکلات مشاغل سخت و زیان آور مورد بحث و بررسی قرار گرفت و مسائلی از قبیل استاندارد نبودن کارگاه های تولیدی، عدم بازدید کارشناسان اداره کار و شبکه بهداشت به طور همزمان از کارگاه ها، عدم همکاری کارشناسان با واحدهای تولیدی که مشاغل سخت و زیان آور دارند جهت برطرف سازی زیان آور بودن مشاغل، عدم توجیه کارشناسان بازدید کننده از کارگاه ها در راستای برطرف شدن

شرایط سخت و زیان آور بودن مهمترین مسائل در حوزه اجرا می باشند. همچنین در سطح کلان بحث آئین نامه ها و قوانین مشاغل سخت و زیان آور دارای مسائل و مشکلاتی است که نیازمند اصلاح می باشند.

در ادامه جلسه آقای مهندس مرزی با توجه به بیکاری بالای استان لزوم توجه به حفظ سرمایه گذاران استان اشاره و بیان کردند متأسفانه استان کرمانشاه بعد از تهران رتبه دوم را در تشکیل پرونده های تعزیراتی برای تولیدکنندگان دارند. ایشان بیان کردند: مشاغل گروه ب قانون و ماهیتاً سخت و زیان آور می باشند و تغییر آنان امکان پذیر نیست. اما مشکل اصلی با گروه الف می باشد. ایشان مهمترین مسائل و مشکلات حوزه سخت و زیان آور را عدم اطلاع رسانی کارشناسان به کارفرماها در خصوص دارا بودن شرایط سخت و زیان آور شرکت هایشان می دانند که سبب صدور حکم سخت و زیان آور به صورت یکدفعه ای برای کارگران کارگاه ها می شود. ایشان بیان کردند کارگاهی که با استفاده از گوشی دسیبل صدا را پایین می آورد قاعدتاً مشمول سخت و زیان آور نیست اما کارشناسان این موضوع را نمی پذیرند. در پایان ایشان با بیان اینکه ماهیت سخت و زیان آور در راستای اصلاح و بهبود شرایط کار است عنوان کردند کارفرمایان باید کارگاه ها را اصلاح و استاندار سازی کنند و همچنین کارشناسان نیز باید شرایط اصلاح شده را بپذیرند.

در ادامه مهندس جوهری بیان کردند که: قانون مشاغل سخت و زیان آور که در سال ۱۳۸۰ تدوین شد قرار بود که یکسال به صورت آزمایشی اجرا شود اما با توجه به استقبال کارگران این قانون ۲۳ سال است که در حال اجراست و یک آئین نامه ۲۰ ماده ای دارد که از سال ۱۳۸۱ اصلاح نشده است و نیاز به اصلاح جدی دارد. مشکل اساسی اصلاح آئین نامه است که گروه الف باید حذف شود و فقط گروه ب بماند.

در ادامه مهندس احسانی مشاور حوزه تامین اجتماعی اتاق بهنگام سازی وصول و همچنین بررسی مشاغل مزاحم را مسئله اساسی دانست که نباید به زمان بازنشستگی موکول شود. مسئله اصلی این است که اعلام شده است که کارگر هر وقت شرایط بازنشستگی پیدا کرد درخواست دهد و این موضوع تشخیص را برای کارشناسان سخت می کند. بهتر است مشاغل گروه ب و یا الف که شرایط سخت و زیان آور دارند مشخص و ۴٪ حق بیمه تأمین اجتماعی به روز اخذ شود.

در ادامه آقای مهندس کاکایی، آقای مهندس سلیمانی و سرکارخانم مهندس تخت توانی بیان کردند که: مشاغل سخت و زیان آور چالش جدی برای تأمین اجتماعی ایجاد کرده اند از یک طرف افراد جوان با سنین پایین (۴۰ سال) بازنشسته شده و در جای دیگر مشغول به کار می شوند که هم حق بیمه پرداخت نمی کنند و هم اجازه اشتغال به جوانان نمی دهند. ایشان بیان کردند که طبق قانون کارفرمایان موظف اند شرایط سخت و زیان آور را برطرف نمایند اما همه چیز فراموش شده است. از طرف مدیران تأمین اجتماعی بیان شد قبل از سال ۱۳۸۰ مقرراتی داشتیم به نام مقررات حفاظت فنی که مطابق آن کارفرما باید شرایطی را فراهم کند که کارگر کمترین آسیب را ببیند. مسئله این است که آیا در سازمان ها شورای حفاظت فنی وجود دارد یا نه؟ آیا این شورا بازرسی انجام می دهد یا نه؟ آیا شرایط ایمنی را بررسی میکند یا نه؟

مدیران حوزه تأمین اجتماعی راهکارهای برون رفت از مسائل مربوط به حوزه سخت و زیان آور را به صورت زیر بیان کردند:

- در استان کارگاه هایی که بیشترین سخت و زیان آور را دارند با هماهنگی کارفرما اعلام و با همکاری اداره کار شرایط برطرف شود.
 - وقتی که بازرسی دقیق انجام شود و بازرسان طوری توجیه شوند که هر چه حق است گزارش شود مشکل به حداقل می رسد.
 - شرایطی برای کارفرما ایجاد شود که اقداماتی که انجام می شود پذیرفته شود و در شرایط سخت و زیان آور حذف شود.
 - عدم اطلاع کارفرمایان از شرایط سخت و زیان آور و اطلاع رسانی دقیق به کارفرمایان
 - آموزش شورای حفاظت فنی برای کارفرمایان در حوزه مشاغل سخت و زیان آور
 - برخی از مشاغل ذاتا سخت و زیان آور است چون هرکاری بکنیم نمی توان آن را اصلاح کرد. اما در موارد الف قابل اصلاح است و طبق قانون کارفرما ۲ سال فرصت اصلاح دارد در غیر این صورت باید به دستگاه قضایی معرفی شود (چه کسی معرفی کند و چه اتفاقی بیفتد در قانون مشخص نیست)
 - گزارش کارشناسان باید جامع و کامل باشد که مدیران را مجاب به تصمیم گیری کند باید مستند و مبسوط باشد.
 - چند نفر کارشناس داریم در اداره کار (بازرسی کار) تعداد نیروها به شدن کم است و در خیلی از موارد تخصص لازم را ندارند
 - گزارش های ارائه شده باید به صورت دو امضا باشد
- در ادامه دکتر کرمی کارشناس شبکه بهداشت بیان کردند در بحث کمی و کیفی کارشناسان نیازمند بهبود هستیم و ضرورت آموزش به کارفرمایان و توجیه آنان برای همکاری با کارشناسان احساس می شود و به نظر می رسد کارشناسان بهداشت حرفه ای مستقر در کارگاه ها وظایف خود را به خوبی انجام نمیدند.
- در پایان موارد ذیل به تصویب رسید.

۱- بحث اصلاح آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور به شورای گفت و گوی ملی ارسال شود.

۲- ورود به هنگام به مشاغل سخت و زیان آور از طرف کارشناسان شبکه بهداشت و اداره کار انجام شود.

۳- بحث بررسی و وصول حق بیمه مشاغل مزاحم به روز باشد و به زمان بازنشستگی موکول نشود (مصوبه ملی)

- ۴- مصوب گردید جهت اتخاذ تصمیم مناسب گزارش کارشناسان کامل، مبسوط و مستندسازی شده باشد.
- ۵- مقرر گردید یک کارگروه متشکل از کارشناسان شبکه بهداشت، اداره کار و نمایندگان بخش خصوصی تشکیل و به مرور زمان از کارگاه ها بررسی لازم را به عمل آورند.
- ۶- مقرر گردید جهت افزایش ایمنی کارگاه ها بحث تشکیل شورای حفاظت فنی به صورت جدی مطرح و اداره کار بر تشکیل این شوراها نظارت داشته باشد.
- ۷- مقرر گردید کارفرمایان و کارگاه های تولیدی هر چه سریعتر جهت استاندارد سازی و برطرف کردن شرایط سخت و زیان آور اقدام کنند.
- ۸- مقرر گردید کارشناسان شرایط اصلاح شده از طرف کارفرمایان را بپذیرند.